

megen Politik, som jeg ikke vil anvende. Hvis det er Politik eller Taktik at søge at mistænkeliggøre den større eller mindre Viden, jeg sidder inde med paa dette Omraade, ved at kalde den gamle tyske Doktriner eller gammeltysk Nationaløkonomi fra for 20—30 Aar siden, ved jeg ikke, om Mistænkeliggørelsen er lykkedes, men det er efter min Mening under alle Omstændigheder ikke heldigt at anvende den Art Politik. Ingen Fagmand vil benægte, at Tyskland i de sidste Decennier har staaet paa Højden af den nationaløkonomiske Videnskab, og at i Tyskland—Østerrig findes repræsenteret ved de første Lærere i Verden alle mulige Skoler. Man kan slet ikke tale om en tysk Nationaløkonomi i den Forstand. Den højtærede Minister har selv ved Forelæggelsen af sit Lovforslag grebet tilbage til den tyske Nationaløkonomi fra Bismarcks Tid, og jeg har komplimenteret den højtærede Minister derfor. Jeg mener netop, at det er gavnligt at se tilbage i Historien og se, hvordan de forskellige Ideer og Teorier have virket. Men man kan saa ikke samtidig beraabe sig paa, at andre muligvis anvende nationaløkonomiske Teorier eller Ideer, de have hentet fra de samme Lande. Det har nu for mit Vedkommende aldeles ikke været Tilfældet; jeg følger ogsaa nu med Hensyn til Faget nogenlunde godt med, hvad der fremkommer ikke alene i Tyskland, men i andre Lande, saa meget som min Tid tillader det. Jeg er i hvert Fald overbevist om, at der er ingen statsvidenskabelig Kandidat, som ikke netop er lærd, der følger bedre med end jeg, saa jeg vilde ønske, at dette ikke var sagt, og jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Minister kunde indrømme, selv om det kun var stiltiende, at denne Bebrejdelse havde ikke truffet mig.

Den højtærede Ministers Venner havde, tror jeg, gjort Ministeren og Lovforslaget her en Tjeneste ved at søge at holde igen paa den Iver, der har gjort sig gældende. Det var umuligt at faa noget færdigt Arbejde done paa den Tid, og det vilde have været meget bedre, om vi kunde have givet os ordentlig Tid til at gaa hver enkelt Ting igennem. Det vilde ogsaa have været meget bedre, om den ærede Ordfører ikke var bleven saa vred over, hvad jeg sagde i Forgaars, men havde tænkt, at der dog maaske var noget i det, og havde husket paa, at jeg slet ikke vil tage det fra ham, som er den højtærede Ordførers, det nemlig, at han er en overordentlig kyndig Mand i toldteknisk Henseende, som ogsaa jeg har

lært noget af—det vil jeg villig og gerne med Tak erkende. Men naar jeg saaledes lader den ærede Ordfører have, hvad der er hans, skulde den ærede Ordfører ogsaa lade mig have det, som er mit. Den ærede Ordfører kan være ganske vis paa, at hvis vi faa ordentlig Tid til det, kunne vi arbejde udmærket godt sammen, og netop udmærket godt, fordi jeg tror, vi supplere hinanden godt i dette Spørgsmaal. Den ærede Ordfører staar langt over mig i det toldtekniske, men der er dog ogsaa paa Handelspolitikens Omraade et eller andet, som den ærede Ordfører vil kunne lære af mig.

N. C. Christensen: Det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) var meget ked af, at man har sagt om hans Foredrag, at det væsentligt var Teori. Han fremdrog en Del Ting, som skulde bevise, at det var Realiteter, han havde udtalt sig om. Deriblandt var Omtalen af Aalborg Portland-Cementfabrik, som han oplyste ikke var gaaet saa godt, som man paastod, den har kun givet som Gennemsnit 4,6 pCt. Udbytte i de Aar, den har bestaaet. Det er maaske rigtigt nok, men hvad det ærede Medlem glemte at oplyste, var, at den samme Fabrik i det samme Tidsrum har udvidet sin Virksomhed saa meget, at den nu kan producere 4—5 Gange saa meget, som den var baseret paa, og at den desuden har købt store Kridtarealer, som den ikke har Brug for, blot for at forhindre Konkurrenter. Det er altsaa et Bevis paa, at denne Virksomhed er gaaet udmærket godt og, jeg kan tilføje, gaaet saa godt, at den har været nødsaget til at feje sine Lagere hver Aften Sommeren igennem for at kunne tilfredsstille Efterspørgselen efter Cement. Det viser, at det er en Virksomhed, man godt kan være tjent med at henvisse til, naar man vil pege paa en Fabrikation, der kan gaa uden Toldbeskyttelse, og de Teorier, som det ærede Medlem for Horsens fremkom med, ere altsaa lige graa, selv om han kalder dem Realiteter.

Stauning: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den Tale, den højtærede Finansminister i Gaar holdt, og navnlig i Anledning af de Bemærkninger, der faldt om Tobakstolden. Jeg hørte Talen og har i Dag læst den, men jeg har ikke været i Stand til at finde noget som helst overbevisende Moment i den Tale, den højtærede Finansminister holdt for Indførelsen af denne ganske ny kombinerede Vægt- og Værditold. Vi fik ikke de Oplysninger, jeg havde lyst efter, og